ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 915/2010 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Οκτωβρίου 2010

για ένα συντονισμένο πολυετές κοινοτικό πρόγραμμα ελέγχου της Ένωσης για τα έτη 2011, 2012 και 2013 ώστε να εξασφαλιστεί συμμόρφωση με τα ανώτατα όρια και να εκτιμηθεί η έκθεση του καταναλωτή στα υπολείμματα φυτοφαρμάκων μέσα και πάνω στα τρόφιμα φυτικής και ζωικής προέλευσης

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 396/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 2005, για τα ανώτατα όρια καταλοίπων φυτοφαρμάκων μέσα ή πάνω στα τρόφιμα και τις ζωοτροφές φυτικής και ζωικής προέλευσης και για την τροποποίηση της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([1]), και ιδίως το άρθρο 29,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1213/2008 της Επιτροπής ([2]) θεσπίστηκε το πρώτο συντονισμένο πολυετές κοινοτικό πρόγραμμα για τα έτη 2009, 2010 και 2011. Το πρόγραμμα συνεχίστηκε στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 901/2009 της Επιτροπής, της 28ης Σεπτεμβρίου 2009, για ένα συντονισμένο πολυετές κοινοτικό πρόγραμμα ελέγχου για τα έτη 2010, 2011 και 2012, ώστε να εξασφαλιστεί συμμόρφωση με τα ανώτατα όρια και να εκτιμηθεί η έκθεση του καταναλωτή στα υπολείμματα φυτοφαρμάκων μέσα και πάνω στα τρόφιμα φυτικής και ζωικής προέλευσης ([3]).

(2) Τριάντα έως σαράντα τρόφιμα αποτελούν τα κύρια συστατικά του διαιτολογίου στην Ένωση. Εφόσον οι χρήσεις των φυτοφαρμάκων παρουσιάζουν σημαντικές αλλαγές σε περίοδο τριών χρόνων, τα τρόφιμα αυτά πρέπει να ελέγχονται ανά τριετία για φυτοφάρμακα, με σκοπό να αξιολογηθεί η έκθεση των καταναλωτών και η εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας.

(3) Βάσει διωνυμικής κατανομής πιθανοτήτων μπορεί να υπολογιστεί ότι η εξέταση 642 δειγμάτων επιτρέπει με βεβαιότητα μεγαλύτερη του 99 % την ανίχνευση δείγματος που περιέχει υπολείμματα φυτοφαρμάκων άνω του ορίου προσδιορισμού (LOD), με την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον το 1 % των προϊόντων περιέχει υπολείμματα άνω του ορίου αυτού. Η συλλογή των εν λόγω δειγμάτων πρέπει να κατανεμηθεί μεταξύ των κρατών μελών με βάση τον πληθυσμό, με ελάχιστο όριο 12 δείγματα ανά προϊόν και ανά έτος.

(4) Όταν ο ορισμός των υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων περιλαμβάνει άλλες δραστικές ουσίες, μεταβολίτες ή προϊόντα αποδόμησης, τα στοιχεία για τους μεταβολίτες αυτούς πρέπει να αναφέρονται ξεχωριστά, κατά περίπτωση.

(5) Οι οδηγίες σχετικά με τη «Μέθοδο επικύρωσης και τις διαδικασίες ποιοτικού ελέγχου για την ανάλυση των υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων στα τρόφιμα και τις ζωοτροφές» (Method Validation and Quality Control Procedures for Pesticide Residue Analysis in food and feed) δημοσιεύονται στον ιστοχώρο της Επιτροπής ([4]). Πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη, κάτω από ορισμένες συνθήκες, να χρησιμοποιούν ποιοτικές μεθόδους διαλογής.

(6) Για τις διαδικασίες δειγματοληψίας εφαρμόζεται η οδηγία 2002/63/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2002, για την καθιέρωση κοινοτικών μεθόδων δειγματοληψίας για τον επίσημο έλεγχο των υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων μέσα και πάνω σε προϊόντα φυτικής και ζωικής προέλευσης και την κατάργηση της οδηγίας 79/700/ΕΟΚ ([5]), η οποία ενσωματώνει τις δειγματοληπτικές μεθόδους και τις διαδικασίες που συνιστά η επιτροπή του Κώδικα Τροφίμων.

(7) Είναι επίσης αναγκαίο να εξεταστεί κατά πόσον τηρούνται τα ανώτατα όρια υπολειμμάτων για τις παιδικές τροφές που προβλέπονται στο άρθρο 10 της οδηγίας 2006/141/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τα παρασκευάσματα για βρέφη και τα παρασκευάσματα δεύτερης βρεφικής ηλικίας και την τροποποίηση της οδηγίας 1999/21/ΕΚ ([6]), και με το άρθρο 7 της οδηγίας 2006/125/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2006, για τις μεταποιημένες τροφές με βάση τα δημητριακά και τις παιδικές τροφές για βρέφη και παιδιά μικρής ηλικίας ([7]), λαμβάνοντας υπόψη μόνο τους ορισμούς των υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 396/2005.

(8) Είναι επίσης αναγκαίο να εκτιμηθούν τυχόν αθροιστικές, σωρευτικές και συνεργειακές επιπτώσεις των φυτοφαρμάκων. Η εκτίμηση αυτή πρέπει να αρχίσει με ορισμένες οργανοφωσφορικές, καρβαμιδικές, τριαζολικές ενώσεις καθώς και με ορισμένα πυρεθροειδή, όπως ορίζονται στο παράρτημα I.

(9) Τα κράτη μέλη υποβάλλουν έως τις 31 Αυγούστου κάθε έτους τις πληροφορίες για το προηγούμενο ημερολογιακό έτος.

([1]) ΕΕ L 70 της 16.3.2005, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 328 της 6.12.2008, σ. 9.
([3]) ΕΕ L 256 της 29.9.2009, σ. 14.
([4]) Έγγραφο SANCO/10684/2009, εφαρμόζεται πριν από την 1.1.2010. http://ec.europa.eu/food/plant/protection/resources/qualcontrol_en.pdf
([5]) ΕΕ L 187 της 16.7.2002, σ. 30.
([6]) ΕΕ L 401 της 30.12.2006, σ. 1.
([7]) ΕΕ L 339 της 6.12.2006, σ. 16.

(10) Με σκοπό να αποφευχθεί οποιαδήποτε σύγχυση λόγω της επικάλυψης των διαδοχικών πολυετών προγραμμάτων, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 901/2009 θα πρέπει να καταργηθεί για λόγους ασφάλειας δικαίου. Ωστόσο, θα πρέπει να εξακολουθήσει να ισχύει για τα δείγματα που ελέγχθηκαν το 2010.

(11) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη, τα έτη 2011, 2012 και 2013, λαμβάνουν και αναλύουν δείγματα για τον συνδυασμό προϊόντων/υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων, όπως ορίζεται στο παράρτημα I.

Ο αριθμός των δειγμάτων κάθε προϊόντος ορίζεται στο παράρτημα II.

Άρθρο 2

1. Η παρτίδα προς δειγματοληψία επιλέγεται τυχαία.

Η δειγματοληπτική διαδικασία, συμπεριλαμβανομένου του αριθμού των μονάδων, είναι σύμφωνη με την οδηγία 2002/63/ΕΚ.

2. Τα δείγματα αναλύονται σύμφωνα με τους ορισμούς υπολειμμάτων που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 396/2005.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν τα αποτελέσματα της ανάλυσης των δειγμάτων που υποβλήθηκαν σε δοκιμές το 2011, 2012 και 2013 έως τις 31 Αυγούστου 2012, 2013 και 2014 αντίστοιχα. Εκτός από αυτά τα αποτελέσματα, τα κράτη μέλη παρέχουν τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τις αναλυτικές μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν και τα επίπεδα αναφοράς που επιτεύχθηκαν, σύμφωνα με τις οδηγίες για τη μέθοδο επικύρωσης και τις διαδικασίες ποιοτικού ελέγχου για την ανάλυση των υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων στα τρόφιμα και τις ζωοτροφές. Όταν χρησιμοποιείται ποιοτική μέθοδος διαλογής, τα αποτελέσματα κάτω από το επίπεδο αναφοράς πρέπει να αναφέρονται ως μη ανιχνεύσιμα·

β) το όριο προσδιορισμού που εφαρμόστηκε στα εθνικά και ενωσιακά προγράμματα ελέγχου·

γ) όταν το επιτρέπει η εθνική νομοθεσία, τις λεπτομέρειες των εκτελεστικών μέτρων που έχουν ληφθεί·

δ) στην περίπτωση υπέρβασης των ΑΟΥ, δήλωση των πιθανών λόγων υπέρβασης, καθώς και τυχόν ενδεδειγμένες παρατηρήσεις για εναλλακτικές δυνατότητες διαχείρισης κινδύνου.

2. Όταν ο ορισμός των υπολειμμάτων φυτοφαρμάκου περιλαμβάνει άλλες δραστικές ουσίες, μεταβολίτες ή/και προϊόντα αποδόμησης ή αντίδρασης, τα κράτη μέλη υποβάλλουν εκθέσεις για τα αποτελέσματα των αναλύσεων σύμφωνα με τον νομικό ορισμό του υπολείμματος. Κατά περίπτωση, τα αποτελέσματα κάθε κύριου ισομερούς ή μεταβολίτη που αναφέρεται στον ορισμό του υπολείμματος υποβάλλονται ξεχωριστά.

Άρθρο 4

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 901/2009 καταργείται.

Ωστόσο, εξακολουθεί να ισχύει για τα δείγματα που ελέγχθηκαν το 2010.

Άρθρο 5

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 2011.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 12 Οκτωβρίου 2010.

Για την Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

José Manuel BARROSO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Συνδυασμοί φυτοφαρμάκων/προϊόντων προς παρακολούθηση

	2011	2012	2013
2,4-D (άθροισμα 2,4-D και των εστέρων της εκφραζόμενο ως 2,4-D) (***)	(α)	(β)	(γ)
4,4'-Methoxychlor	(στ)	(δ)	(ε)
Abamectin (αβαμεκτίνη) (άρθοισμα αβαμεκτίνης B1a, αβαμεκτίνης B1b και δέλτα-8,9 ισομερούς αβαμεκτίνης B1a)	(α)	(β), (δ)	(γ)
Acephate	(α)	(β)	(γ)
Acetamiprid	(α)	(β)	(γ)
Acrinathrin	(α)	(β)	(γ)
Aldicarb (άθροισμα aldicarb, του σουλφοξειδίου και της σουλφόνης της, εκφραζόμενο ως aldicarb)	(α)	(β)	(γ)
Amitraz (αμιτράζη) (αμιτράζη συμπεριλαμβανομένων των μεταβολιτών που περιέχουν το τμήμα 2,4- διμεθυλανιλίνη, εκφραζόμενο ως αμιτράζη) (***)	(α)	(β)	(γ)
Amitrole (***)	(α)	(β)	(γ)
Azinphos-ethyl (***)	(στ)	(δ)	(ε)
Azinphos-methyl	(α)	(β)	(γ)
Azoxystrobin	(α)	(β)	(γ)
Benfuracarb	(α)	(β)	(γ)
Bifenthrin	(α), (στ)	(β), (δ)	(γ), (ε)
Bitertanol	(α)	(β)	(γ)
Boscalid	(α)	(β)	(γ)
Ιόντα βρωμιδίου (***) (βλ. παρατήρηση κατωτέρω)	(α)	(β)	(γ)
Bromopropylate	(α)	(β)	(γ)
Bromuconazole (άθροισμα διαστερεοϊσομερών)	(α)	(β)	(γ)
Bupirimate	(α)	(β)	(γ)
Buprofezin	(α)	(β)	(γ)
Captan (Καπτάνη)	(α)	(β)	(γ)
Carbaryl	(α)	(β)	(γ)
Carbendazim (άθροισμα benomyl και carbendazim, εκφραζόμενο ως carbendazim	(α)	(β)	(γ)

	2011	2012	2013
Carbofuran (άθροισμα Carbofuran και 3-υδροξυ-Carbofuran εκφραζόμενο ως Carbofuran)	(α)	(β)	(γ)
Carbosulfan	(α)	(β)	(γ)
Chlordane (άθροισμα cis- και trans-ισομερών και oxychlordane εκφραζόμενο ως chlordane)	(στ)	(δ)	(ε)
Chlorfenapyr	(α)	(β)	(γ)
Chlorfenvinphos	(α)	(β)	(γ)
Chlormequat (*)	(α)	(β)	(γ)
Chlorobenzilate (***)	(στ)	(δ)	(ε)
Chlorothalonil (Χλωροθαλονίλη)	(α)	(β)	(γ)
Chlorpropham (Chlorpropham και 3-Chloroaniline εκφραζόμενες ως Chlorpropham) (βλ. παρατήρηση κατωτέρω)	(α)	(β)	(γ)
Chlorpyriphos	(α), (στ)	(β), (δ)	(γ), (ε)
Chlorpyriphos-methyl	(α), (στ)	(β), (δ)	(γ), (ε)
Clofentezin (άθροισμα όλων των ενώσεων που περιέχουν το τμήμα 2-Chlorbenzoyl-εκφραζόμενο ως Clofentezin) (ο ορισμός υπολειμμάτων είναι μόνο η μητρική ένωση για όλα τα προϊόντα εκτός από τα δημητριακά)	(α)	(β)	(γ)
Clothianidin	(α)	(β)	(γ)
Cyfluthrin (Cyfluthrin συμπεριλαμβανομένων άλλων μειγμάτων συστατικών ισομερών (άθροισμα ισομερών))	(α), (στ)	(β), (δ)	(γ), (ε)
Cypermethrin (Cypermethrin συμπεριλαμβανομένων άλλων μειγμάτων συστατικών ισομερών (άθροισμα ισομερών))	(α), (στ)	(β), (δ)	(γ), (ε)
Cyproconazole	(α)	(β)	(γ)
Cyprodinil	(α)	(β)	(γ)
DDT (άθροισμα p,p′-DDT, o,p′-DDT, p-p′-DDE και p,p′-DDD (TDE) εκφραζόμενο ως DDT)	(στ)	(δ)	(ε)
Deltametrin (cis-deltametrin)	(α), (στ)	(β), (δ)	(γ), (ε)
Diazinon	(α), (στ)	(β)	(γ), (ε)
Dichlofluanid (Διχλωφλουανίδη)	(α)	(β)	(γ)
Dichlorvos	(α)	(β)	(γ)
Dicloran	(α)	(β)	(γ)
Dicofol (άρθοισμα ισομερών p, p′ και o,p′)	(α)	(β)	(γ)

	2011	2012	2013
Dicrotophos (ο ορισμός των υπολειμμάτων είναι μόνο η μητρική ένωση)	φασόλια:	(β)	(γ)
Dieldrin (άθροισμα Aldrin και dieldrin εκφραζόμενο ως dieldrin)	(στ)	(δ)	(ε)
Difenoconazole	(α)	(β)	(γ)
Dimethoate (άρθοισμα Dimethoate και Omethoate εκφραζόμενο ως dimethoate)	(α)	(β)	(γ)
Dimethoate	(α)	(β)	(γ)
omethoate	(α)	(β)	(γ)
Dimethomorph	(α)	(β)	(γ)
Dinocap (άθροισμα ισομερών dinocap και των αντίστοιχων φαινολών τους εκφραζόμενο ως dinocap) (***)	(α)	(β)	(γ)
Diphenylamine (διφαινυλαμίνη)	(α)	(β)	(γ)
Endosulfan (άρθοισμα ισομερών α και β και θειικού endosulfan, εκφραζόμενο ως endosulfan)	(α), (στ)	(β), (δ)	(γ), (ε)
Endrin (ενδρίνη)	(στ)	(δ)	(ε)
EPN	(α)	(β)	(γ)
Epoxiconazole	(α)	(β)	(γ)
Ethephon (***)	(α)	(β)	(γ)
Ethion	(α)	(β)	(γ)
Etofenprox (F) (***)	(α)	(β)	(γ)
Ethoprophos (***)	(α)	(β)	(γ)
Fenamiphos (άθροισμα fenamiphos και του σουλφοξειδίου και της σουλφόνης του εκφραζόμενο ως fenamiphos)	(α)	(β)	(γ)
Fenarimol	(α)	(β)	(γ)
Fenazaquin	(α)	(β)	(γ)
Fenbutatin oxide (F) (***)	(α)	(β)	(γ)
Fenbuconazole	(α)	(β)	(γ)
Fenhexamid	(α)	(β)	(γ)
Fenitrothion	(α)	(β)	(γ)
Fenoxycarb	(α)	(β)	(γ)
Fenpropathrin	(α)	(β)	(γ)

	2011	2012	2013
Fenpropimorph	(α)	(β)	(γ)
Fenthion (άθροισμα fenthion και του ανάλογου οξυγόνου του, των σουλφοξειδίων και της σουλφόνης τους εκφραζόμενο ως μητρικό προϊόν)	(α), (στ)	(δ)	(γ), (ε)
Fenvalerat/Esfenvalerat (άθροισμα)(άθροισμα ισομερών RS/SR και RR/SS)	(α), (στ)	(δ)	(γ), (ε)
Fipronil (άθροισμα Fipronil + του μεταβολίτη σουλφόνης (MB46136) εκφραζόμενο ως Fipronil)	(α)	(β)	(γ)
Fluazifop (Fluazifop-P-butyl (fluazifop acid (ελεύθερο και σύζευγμ))) (***)	(α)	(β)	(γ)
Fludioxonil	(α)	(β)	(γ)
Flufenoxuron	(α)	(β)	(γ)
Fluquinconazole	(α)	(β)	(γ)
Flusilazole	(α)	(β)	(γ)
Flutriafol	(α)	(β)	(γ)
Folpet	(α)	(β)	(γ)
Formetanate (άθροισμα Formetanate και των αλάτων της εκφραζόμενο ως Formetanate υδροχλωρικό)	(α)	(β)	(γ)
Fosthiazate	(α)	(β)	(γ)
Glyphosate (**)	(α)	(β)	(γ)
Haloxyfop συμπεριλαμβάνοντας το haloxyfop-R (Haloxyfop-R μεθυλικός εστέρας, haloxyfop-R και συζεύγματα haloxyfop-R εκφραζόμενο ως haloxyfop-R) (F) (R) (***)	(α)	(β)	(γ)
HCB	(στ)	(δ)	(ε)
Heptachlor (άθροισμα heptachlor και επταχλωρεποξείδιο εκφραζόμενο ως heptachlor)	(στ)	(δ)	(ε)
Hexachlorcyclohexan (HCH), ισομερές α	(στ)	(δ)	(ε)
Hexachlorcyclohexan (HCH), ισομερές β	(στ)	(δ)	(ε)
Hexachlorocyclohexane (HCH) (ισομερέςγ) (Lindane)	(στ)	(δ)	(ε)
Hexaconazole	(α)	(β)	(γ)
Hexythiazox	(α)	(β)	(γ)
Imazalil	(α)	(β)	(γ)
Imidacloprid	(α)	(β)	(γ)
Indoxacarb (Indoxacarb ως άθροισμα ισομερών S και R)	(α)	(β)	(γ)

	2011	2012	2013
Iprodione	(α)	(β)	(γ)
Iprovalicarb	(α)	(β)	(γ)
Kresoxim-methyl	(α)	(β)	(γ)
Lambda-cyhalothrin (Lambda-cyhalothrin, συμπεριλαμβανομένων άλλων μειγμάτων των ισομερών συστατικών (άθροισμα ισομερών))	(α)	(β)	(γ)
Linuron	(α)	(β)	(γ)
Lufenuron	(α)	(β)	(γ)
Malathion (άθροισμα Malathion και Malaoxon εκφραζόμενο ως Malathion)	(α)	(β)	(γ)
Ομάδα Maneb (άθροισμα εκφραζόμενο ως CS2: Maneb, Mancozeb, Metiram, Propineb, Thiram, Ziram)	(α)	(β)	(γ)
Mepanipyrim και μεταβολίτης της (2-ανιλινο-4-(2-υδροξυπροπυλ)-6-μεθυλ-πυριμιδίνη) εκφραζόμενο ως mepanipyrim)	(α)	(β)	(γ)
Mepiquat (*)	(α)	(β)	(γ)
Metalaxyl (Metalaxyl συμπεριλαμβανομένων των μειγμάτων συστατικών ισομερών συμπεριλαμβανομένης της. Metalaxyl-M (άθροισμα ισομερών))	(α)	(β)	(γ)
Metconazole	(α)	(β)	(γ)
Methamidophos	(α)	(β)	(γ)
Methidathion	(α), (στ)	(β), (δ)	(γ), (ε)
Methiocarb (άθροισμα Methiocarb και σουλφοξειδίου Methiocarb και σουλφόνης, εκφραζόμενο ως Methiocarb)	(α)	(β)	(γ)
Methomyl (άθροισμα Methomyl και Thiodicarb εκφραζόμενο ως Methomyl)	(α)	(β)	(γ)
Methoxyfenozide	(α)	(β)	(γ)
Monocrotophos	(α)	(β)	(γ)
Myclobutanil	(α)	(β)	(γ)
Nitempyram (***)	φασόλια:	(β)	(γ)
Oxadixyl	(α)	(β)	(γ)
Oxamyl	(α)	(β)	(γ)
Oxydemeton-methyl (άθροισμα Oxydemeton-Methyl και Demeton-S-Methylsulfone εκφραζόμενο ως Oxydemeton-Methyl)	(α)	(β)	(γ)
Paclobutrazole	(α)	(β)	(γ)

	2011	2012	2013
Parathion	(α), (στ)	(β), (δ)	(γ), (ε)
Parathion-Methyl (άθροισμα Parathion-Methyl και Paraoxon-Methyl εκφραζόμενο ως Parathion-Methyl)	(α), (στ)	(β), (δ)	(γ), (ε)
Pencycuron	(α)	(β)	(γ)
Penconazole	(α)	(β)	(γ)
Pendimethalin	(α)	(β)	(γ)
Permethrin (άθροισμα cis και trans-permethrin)	(στ)	(δ)	(ε)
Phenthoate	(α)	(β)	(γ)
Phosalone	(α)	(β)	(γ)
Phosmet (Phosmet και Phosmet oxon εκφραζόμενο ως Phosmet)	(α)	(β)	(γ)
Phoxim	(α)	(β)	(γ)
Pyraclostrobin (F)	(α)	(β)	(γ)
Pirimicarb (άρθοισμα Pirimicarb και Desmethylpirimicarb εκφραζόμενο ως Pirimicarb)	(α)	(β)	(γ)
Pirimiphos-methyl	(α), (στ)	(β), (δ)	(γ), (ε)
Prochloraz (Άθροισμα Prochloraz + και των μεταβολιτών της που περιέχουν το τμήμα 2,4,6-τριχλωροφαινόλη, εκφραζόμενο ως Prochloraz) (****)	(α)	(β)	(γ)
Procymidone	(α)	(β)	(γ)
Profenofos	(α), (στ)	(β), (δ)	(γ), (ε)
Propamocarb (Άθροισμα Propamocarb και του αλατός της εκφραζόμενο ως Propamocarb) (***)	(α)	(β)	(γ)
Propargite	(α)	(β)	(γ)
Propiconazole	(α)	(β)	(γ)
Propyzamide	(α)	(β)	(γ)
Prothioconazole (Prothioconazole-desthio) (***)	(α)	(β)	(γ)
Pyrazophos	(στ)	(δ)	(ε)
Pyrethrins	(α)	(β)	(γ)
Pyridaben	(α)	(β)	(γ)
Pyrimethanil	(α)	(β)	(γ)

	2011	2012	2013
Pyriproxyfen	(α)	(β)	(γ)
Quinoxyfen	(α)	(β)	(γ)
Quintozene (άθροισμα Quintozen και Pentachloraniline, εκφραζόμενο ως Quintozene)	(στ)	(ε)	(ε)
Resmethrin (σύνολο ισομερών) (***)	(στ)	(δ)	(ε)
Spinosad (άθροισμα Spinosyn A και Spinosyn D, εκφραζόμενο ως Spinosad)	(α)	(β)	(γ)
Spiroxamine	(α)	(β)	(γ)
Taufluvalinate	(α)	(β)	(γ)
Tebuconazole	(α)	(β)	(γ)
Tebufenozide	(α)	(β)	(γ)
Tebufenpyrad	(α)	(β)	(γ)
Tecnazene	(στ)	(δ)	(ε)
Teflubenzuron	(α)	(β)	(γ)
Tefluthrin	(α)	(β)	(γ)
Tetraconazole	(α)	(β)	(γ)
Tetradifon	(α)	(β)	(γ)
Thiabendazole (θειαβενδαζόλιο)	(α)	(β)	(γ)
Thiamethoxam (άθροισμα Thiamethoxam και Clothianidin εκφραζόμενο ως Thiamethoxam)	(α)	(β)	(γ)
Thiacloprid	(α)	(β)	(γ)
Thiodicarb	(α)	(β)	(γ)
Thiophanate-methyl	(α)	(β)	(γ)
Tolcloflos-methyl	(α)	(β)	(γ)
Tolylfluanid (άρθοισμα Tolylfluanid και Dimethylaminosulfotoluidide εκφραζόμενο ως Tolylfluanid)	(α)	(β)	(γ)
Triadimefon και Triadimenol (άθροισμα triadimefon και triadimenol)	(α)	(β)	(γ)
Triadimenol	(α)	(β)	(γ)
Triadimefon	(α)	(β)	(γ)
Triazole acetic acid (***) εκτός για πολυετείς καλλιέργειες	(α)	(β)	(γ)

	2011	2012	2013
Triazole acetic acid (***) εκτός για πολυετείς καλλιέργειες	(α)	(β)	(γ)
Triazole alanin (***)	(α)	(β)	(γ)
Triazophos	(α), (στ)	(β), (δ)	(γ), (ε)
Trichlorfon	(α)	(β)	(γ)
Trifloxystrobin	(α)	(β)	(γ)
Triflumuron (F)	(α)	(β)	(γ)
Trifluralin	(α)	(β)	(γ)
Triticonazole	(α)	(β)	(γ)
Vinclozolin (άθροισμα Vinclozolin και όλων των μεταβολιτών της που περιέχουν το τμήμα 3,5-διχλωροαναλίνη, εκφραζόμενο ως Vinclozolin) (****)	(α)	(β)	(γ)
Zoxamide	(α)	(β)	(γ)

(α) Φασόλια με λοβό (νωπά ή κατεψυγμένα), καρότα, αγγούρια, πορτοκάλια ή μανταρίνια, αχλάδια, γεώμηλα, ρύζι, σπανάκι (νωπό ή κατεψυγμένο) και σιτάλευρο.

(β) Μελιτζάνες, μπανάνες, κουνουπίδια, επιτραπέζια σταφύλια, χυμός πορτοκαλιού [τα κράτη μέλη πρέπει να προσδιορίζουν την πηγή (συμπυκνωμένος ή φρέσκος)], μπιζέλια χωρίς λοβό (νωπά/κατεψυγμένα), πιπεριές (γλυκές), σιτάρι και ελαιόλαδο.

(γ) Μήλα, κεφαλωτά λάχανα, πράσα, μαρούλια, ντομάτες, ροδάκινα συμπεριλαμβανομένων των νεκταρινιών και παρόμοιων υβριδίων· σίκαλη ή βρώμη, φράουλες και κρασοστάφυλα (κόκκινα ή λευκά).

(δ) Βούτυρο, αβγό.

(ε) Γάλα αγελάδας, χοιρινό κρέας.

(στ) Κρέας πουλερικών, συκώτι (βοοειδή και άλλα μυρηκαστικά, χοίροι και πουλερικά).

(*) Οι ουσίες chlormequat και mepiquat πρέπει να αναλύονται στα δημητριακά (εκτός του ρυζιού) στα επιτραπέζια σταφύλια και στα αχλάδια.

(**) Μόνο δημητριακά.

(***) Οι αναλύσεις πραγματοποιούνται προαιρετικά το 2011. Εάν αποφασιστεί να μην πραγματοποιηθούν αναλύσεις, η απόφαση αυτή πρέπει να τεκμηριωθεί με αξιολόγηση κινδύνου/οφέλους εκ μέρους του κράτους μέλους.

Παρατήρηση για τα ιόντα βρωμιδίου. Τα ιόντα βρωμιδίου αναλύονται υποχρεωτικά στα μαρούλια και τις ντομάτες το 2010, το ρύζι και το σπανάκι το 2011 και το γλυκό πιπέρι το 2012· και προαιρετικά στα υπόλοιπα προϊόντα που προβλέπονται για κάθε χρόνο. Εάν αποφασιστεί να μην πραγματοποιηθούν αναλύσεις για κάποια από τα προβλεπόμενα προϊόντα, η απόφαση αυτή πρέπει να τεκμηριωθεί με αξιολόγηση κινδύνου/οφέλους εκ μέρους του κράτους μέλους.

Ο ορισμός των υπολειμμάτων chlorpropham για τις πατάτες (μόνο chlorpropham) πρέπει να ληφθεί υπόψη το 2011.

(****) Μεταβολίτες μόνο προαιρετικά.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Αριθμός των δειγμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 1

1. Ο αριθμός των δειγμάτων που λαμβάνονται και αναλύονται από κάθε κράτος μέλος ορίζεται στον πίνακα στο σημείο 5.

2. Εκτός από τα δείγματα που απαιτούνται σύμφωνα με τον πίνακα στο σημείο 5, το 2011 κάθε κράτος μέλος λαμβάνει και αναλύει δέκα δείγματα μεταποιημένων παιδικών τροφών με βάση τα δημητριακά.

   Εκτός από τα δείγματα που απαιτούνται σύμφωνα με τον πίνακα, το 2012 κάθε κράτος μέλος λαμβάνει και αναλύει συνολικά δέκα δείγματα παιδικών τροφών για βρέφη και μικρά παιδιά.

   Εκτός από τα δείγματα που απαιτούνται σύμφωνα με τον πίνακα, το 2013 κάθε κράτος μέλος λαμβάνει και αναλύει συνολικά δέκα δείγματα παρασκευασμάτων για βρέφη και παρασκευασμάτων δεύτερης βρεφικής ηλικίας.

3. Ένα δείγμα ανά προϊόν που πρέπει να λαμβάνεται και να αναλύεται σύμφωνα με τον πίνακα στο σημείο 5 θα είναι, κατά περίπτωση, από προϊόντα που προέρχονται από βιολογική καλλιέργεια.

4. Τα κράτη μέλη που χρησιμοποιούν μέθοδο που εφαρμόζεται σε πολλά υπολείμματα μπορούν να χρησιμοποιήσουν ποιοτικές μεθόδους διαλογής μέχρι και για το 15 % των δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται και να αναλύονται σύμφωνα με τον πίνακα στο σημείο 5. Όταν ένα κράτος μέλος χρησιμοποιεί ποιοτικές μεθόδους διαλογής, αναλύει τα υπόλοιπα δείγματα με μέθοδο που εφαρμόζεται σε πολλά υπολείμματα.

   Όταν τα αποτελέσματα των ποιοτικών μεθόδων διαλογής είναι θετικά, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τη συνηθισμένη μέθοδο για να υπολογίσουν την ποσότητα.

5. Αριθμός δειγμάτων ανά κράτος μέλος

Κράτος μέλος	Δείγματα
BE	12 (*) 15 (**)
BG	12 (*) 15 (**)
CZ	12 (*) 15 (**)
DK	12 (*) 15 (**)
DE	93
EE	12 (*) 15 (**)
EL	12 (*) 15 (**)
ES	45
FR	66
IE	12 (*) 15 (**)
IT	65
CY	12 (*) 15 (**)
LV	12 (*) 15 (**)
LT	12 (*) 15 (**)
LU	12 (*) 15 (**)
HU	12 (*) 15 (**)
MT	12 (*) 15 (**)
NL	17
AT	12 (*) 15 (**)
PL	45
PT	12 (*) 15 (**)
RO	17
SI	12 (*) 15 (**)
SK	12 (*) 15 (**)
FI	12 (*) 15 (**)
SE	12 (*) 15 (**)
UK	66

ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ: 642

(*) Ελάχιστος αριθμός δειγμάτων για κάθε μέθοδο που εφαρμόζεται σε ένα μεμονωμένο υπόλειμμα.
(**) Ελάχιστος αριθμός δειγμάτων για κάθε μέθοδο που εφαρμόζεται σε πολλά υπολείμματα.